

Forsommerstemning

Mel.: "Poul sine høns"

1. Stæren er kommet. Med øller fra byen sidder jeg her på altanen. I går gik jeg en tur, som jeg plejer. Bag skyen trilled' en lærke. Et lam og et får græssede sødt. På mit trappegelænder fløjted' en solsort. Med foldede hænder nyder jeg vårsolen nu. Jeg er fuldstændig betaget af solstrålens guld.

2. Nu har jeg drukket min øl. Gennem næsen mærker jeg duften af vår. Fra en ko lyder et muh. I mit inderste væsen bryder et syn brat min vårlige ro: duerne stjæler lidt ærter, oh skændsel. Konen, et grimt effektivt fugleskræmsel har fundet frem. Hun er vranten og led når hun ej får sine ærter i fred.

3. Der kommer naboens kone. Af tøjet ser jeg, at hun skal i haven. Den gå's efter mod utøj og bladlus. I øjet udstråler hun energi. Det er vås alt det med forårets træthed. Jeg priser forårets virketrang. Jo, hun beviser vår har en kraft, hun vil elske. Med maj føler jeg livslysten ret er på vej.

4. Nu springer buskene ud. Fra altanen ser jeg en stork svæve rundt. Med mit glas hilser jeg vårfuglen. Fra tulipanen letter en humlebi. Glad og tilpas står nu min kone i haven. Hun kigger hen, hvor min græsslåmaskine den ligger, kalder mig ned. Det er digterens kår. Nu har hun dræbt min poetiske vår.

